

דא"ח רעוא דרעוין פּרשׂת תצוה – זכור תשס"ט(*)

וּאֶתְהָ תְצַוֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֶלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כְּתִית לְמֵאֹר לְהַעֲלֹת זֶר תָּמִיד: (שְׁמוֹת כ"ו, כ')

החושן מעל האפוד. ולא סתם קשר, אלא בפתיל תכלת, הוא ענין מסירות נפש, כלות הנפש להשי"ת בכל עת.

וכל אחד צריך לדעת שאליבא דאמת, יש בפנימיות נשמתו קשר תמידי עם השי"ת ולעולם ועד לא יפרד ממנו ית', ורוצה תמיד להיות דבוק בהשי"ת במסירות נפש, בבחי' פתיל תכלת, עד שתכלה נפשו לאלקי ישראל, הוא הפיץ ומשתוקק לכלות נפשו להשי"ת.

ב. אין שום ישועה נמשכת לאדם רק ע"י קדושת הברית, וזה עיקר מלחמת עמלק

אי' בספה"ק מחברת הקודש, שהמן וורש במספר קמן י"ד, והוא רומז על מה שאמרו חז"ל על הפסוק (משלי יא כא) יד ליד לא ינקה רע, ואי' במסכת כלה ועוד כ"מ, שאפי' אדם עוסק בתורה כמשה רבינו ויודע כל התורה כולה, והוא צדיק גדול בכל עניניו, אבל יד ליד לא ינקה רע, דאם ח"ו אינו נזהר באלו הענינים של קדושה כראוי, לא ינקה רע ח"ו, ולא מועיל לו ידיעות בתורה הק' ושאר העבודות. כי אפי' אם יהיה כמשה רבינו ע"ה, ח"ו לא ינצל מדינה של גהינם. כי עניני

א. לא יזה החושן מעל האפוד, הוא החיבור התמידי שיש לכל נשמה מישראל עם השי"ת בפנימיות נפשו

הנה נודע כי החושן והאפוד מרמזין על קוב"ה ושכינתיה, היינו השי"ת וכנסת ישראל, בחינות ז"א ומלכות. לא יזה החושן מעל האפוד, פי' בספה"ק שכשבני ישראל והשי"ת הם בחי' אח' באח' אעפ"כ לא יזה החושן מעל האפוד, כי השי"ת מרחם על בני ישראל בכל המצבים. וזה לא יזה החושן מעל האפוד, כי לא נפרד יהוד קוב"ה ושכינתיה לעולם. שזה עיקר עבודת הכהן.

זמבואר בכתבי האר"ז"ל שכמו שז"א ונוק' כשעומדים אח' באח', אזי גם

מדרגות עתיק ונוק' שהם מדרגות הגבוהות ביותר, גם שם יש בחי' אח' באח', ואעפ"כ שם הוא כולו פנים. כי הצדיק האמת הוא דבוק בהשי"ת באמת, ומעורר את הנקודה הפנימית שבנשמות ישראל, ומגלה כי לא יזה החושן מעל האפוד, שבני ישראל לעולם אינם נפרדים מהשי"ת, והוא נקודה שרשית, התענוג השרשי שיש להשי"ת מישראל. ושם בעתיק יומין נתגלה שבני ישראל הם כולם בחי' פנים, לא מתכוונים לרע אף פעם, ותמיד מקושרים בקוב"ה. בבחי' לא יזה

(*) הדא"ח נאמרו בשב"ק פר' תצוה – זכור במקום גניזת ק"ק הבעש"ט זי"ע בעיר מזיבוז יצ"ו.

ג. כלליות העבודה כלול בסוד שני הכתפין, תורה ותפילה, והשלימות הוא לחברם ולקשרם כאחד בקו האמצעי, ע"י קדושת הברית

וכל ענין של פורים הוא להכניע את המן שמתגבר בכל שנה ושנה, שזה מרמוז על יד ליד לא ינקה רע, י"ד במספר קטן המן וורש, ואפי' אם אתה אדם חשוב וגדול, הרי אמרו בגמ' שאפי' אם הוא גדול כמשה רבינו, לא ינקה. וצריך למחות עמלק, ללחום בסמ"א שמכשילה בעיקר בקדושת הברית.

והנה הכח המקשר ימין לשמאל הן הידים, שאפשר לשים היד ימין על יד שמאל. שבה נתקשר הימין והשמאל, ונמתק השמאל בכח הימין. ונדוע שכל הבריאה כולה היא בסוד כתפות האפוד, יש כתפין העליונים, בסוד אל"ף, שם אלקים במילוי באחוריים בגי' אלף, שזה מרמוז על אלף יומין דחול, שמרמוז על תיקון האדם ובירורו, שלמה המלך נשא אלף נשים, כי תכלית הבריאה לתקן קליפת נגה בסוד אלף יומין דחול, ששרשם במוחא סתימאה, בעיזקא, ויורדים ומתפשטין לשני כתפין, כתף בגי' חמש מאות, וזה מרמוז על כל שורש העבודה, כתף וכתף בגי' אלף.

כי כלל סדר עבודת האדם מרומז בשני הכתפין, שהאריז"ל מנלה שהכתף ימין בחי' הבל והשמאל בחי' קין (שער הגל' הק' ל"ח), בחי' חכמה ובינה. שורש כל העבודות. כי שני כתפות האפוד הם שורש כל עבודת האדם, בחי' אלף יומין דחול, שני הכתפין ביחד. כי עבודת האדם הוא לתקן שני הכתפין, הבל וקין, בחינות תורה ותפילה, לימוד תורה וקיום התורה. כי התפילה כוללת כל ענין מעשי המצוות.

כשארם רוצה לכנוס לזה הענין, צריך להכנס לשניהם, כי לא עם הארץ

קדושת הברית הביב בעיני השי"ת בתכלית, שזה אור היסוד. ברית עם הכולל בגי' תרי"ג, חותם אות ברית קודש הוא שורש כל התורה כולה.

וכשרוצים להינצל מקליפת המן וורש צריכין להתקשר ליסוד. וכל אחד מחפש ברכות וישועות לכמה ענינים, ובאים לצדיקים לבעש"ט הק', ומצפים לישועה, יש שבאים לבקש בני חיי ומזוני, יש שבאים לבקש רוחניות, יהיה אשר יהיה, צריך לדעת שספירת היסוד ממונה על כל הברכות כולם. וכשבאים אל הבעש"ט הק', בודאי זהו מקום שאפשר לפעול כל הברכה והישועה, והבעש"ט בחיים היותו היה מעורר רחמים על בני ישראל, ובודאי כחו עומד לנצח נצחים, שאפשר להוושע בכל הישועות. אבל בתנאי שהולכים למקום הברכות, כי הצדיק נקרא 'צדיק יסוד עולם' (משלי י"א), שיש בו נקודת היסוד. כי עיקר כח הצדיק לעורר רחמים שהשי"ת ישפיע שפע לזה האדם, והוא רק כשהוא מתחיל למחות את המן זרש ועמלק, ומתחיל להתקדש בקדושת הברית. כי עמלק חותך מילות, ומכשיל את האדם בפגמי הקדושה. ובקדושה יש רבבות מדרגות, אפי' אחד שכבר זיכך עצמו, לפי מדרגתו צריך לעלות יותר ויותר בעניני הקדושה. כי צריך ללכת בקדושה מדרגה לדרגה.

וזחך חותם אות ברית קודש שהשי"ת התם עם אברהם אבינו, מגן אברהם זו החתימה, ובכל ענין שחסר לנו ישועה, הוא מחמת שלא קבלנו מהצינור השרשי, הקו האמצעי, בחי' היסוד, שכל המזל של האדם תלוי בקדושתו בזה הגלגול ובכל הגלגולים, ומה שחסר לאדם וסגור לו מזלו בכמה ענינים, ועוברים עליו ענינים קשים, בדרך כלל, הכל לכל מקושר לענין קדושת היסוד.

רק ע"י מסירות נפש, בהתחלה זה קשה מאוד, אח"כ אינו קשה, אבל ההתחלה, בפרט כשאדם רוצה לצאת מהקליפות ולהכנס אל הקדושה, ההתחלה קשה מאוד, והוא יותר קשה מלעלות על קיר חלק, בפרט כשכבר נפל לקליפות בעוה"ז, קשה לצאת מזה. כמו המן שרוצה להרוג את האדם, וצריך רחמים גדולים אין קץ. אעפ"כ כמו שאסתר המלכה צעקה וכל ישראל צעקו, 'אלי אלי למה עזבתני'. כשיהודי מאמין בבורא כל עולמים, ויודע שהש"ת יכול לעזור לו לצאת מכל הקליפות וההסתרות והעלמות, ולהכנס בכל דרכי הקדושה כרצון ה' בסור מרע ועשה טוב, בודאי צריך לזה רחמים גדולים.

ומרדכי ידע את כל אשר נעשה, הוא ידע שיש רחמים גדולים למעלה למעלה, שאפשר לזכות על ידיהם לבא לכח הדעת האמת, שהוא סוד הקדושה שמחבר קוב"ה ושכינתיה, יד ימין ויד שמאל, שלא יהיה בחי' יד ליד לא ינקה רע, שהסמ"א חותך מילות וזרקן כלפי מעלה, שהסמ"א מנחה לאדם לקיים כל מיני עבודות, חוץ מעבודות הקדושה.

ה. על כל אחד מישראל מוטל חיות להוסיף בגדרי הקדושה, ובעיקר בדברים המותרים

יש הרבה והרבה דרגות בחסידות. לפעמים נדמה לאדם שאינו עושה דבר רע ח"ו, אבל למעשה נעשה עי"ז כיסויים והסתרות בעניני קדושה. כל אחד מישראל רוצה שהוא וזרעו וכל בני ישראל יוכלו בתוך הקדושה, כמה וכמה צריך להתייגע להוסיף בעניני קדושה, עשו משמרת למשמרת, לברוח אפי' משערי היתר. כי יש דרגות בסור מרע ועשה טוב. וצריך האדם לעשות עוד ועוד משמרת וסיגים וגדרים. לא רק לומר מה שמותר

חסיד, וכל האומר אין לי אלא תורה גם תורה אין לו (יכמות קט ע"ב). ומוכרח לעסוק בשניהם, כי אי אפשר לזכות לשלימות הקדושה תורה ומעשי המצוות, רק ע"י הדעת שמקשר בין שני כתפות האפוד שזה הדעת נמשך ע"י שלימות קדושת הברית, קדושת היסוד, 'דע את אלקי אביך ועבדהו'. הדעת הוא שאפשר לקשר יד ימין ויד שמאל, היינו לקשר התורה ומעשי המצוות והתפילה. לעשות שניהם כלולים כאחד. לקשר שניהם בשורש הקו האמצעי שהוא קדושת הברית והדעת.

כי יד ליד לא ינקה רע, דהסמ"א עומדת על זה שלא לקשר סוד שני הידים, לכן הם מבבלים את האדם בעניני קדושה, אפי' אדם שלומד הרבה תורה ומחדש חידושים נאים, אח"כ ח"ו ח"ו הסתכלות אחת בזה העולם, או שאר ענינים כל אחד לפי מדרגתו בסור מרע ועשה טוב, כי יש בזה רבבות מדרגות, ומאן אקרי צדיק מאן דנטיר ברית קדישא, ועיקר התפילה שצריכים להתפלל אצל הבעש"ט הק' היא לבקש על קדושה, שרק זה ימשיך עלינו שפע הצדיקים. ולכן עיקר העבודה להתחנן אצל הבעש"ט שנוכה לשלימות הקדושה, לסוד הדעת שמקשר שני הידים, כי הדעת תלוי דייקא בקדושה.

ד. אדם שכבר נכשל, קשה לו מאוד לצאת מהקליפות אל הקדושה, אבל 'ומרדכי ידע, הצדיק ממשיך רחמים חדשים להושיע את ישראל, ולתת להם דרך חיים לצאת מן הרע אל הטוב

ועיקר מה שמקשר הימין והשמאל, שהוא החושן והאפוד, הוא ע"י הפתיל תכלת. כי על קדושה צריך מסירות נפש ממש. כמו שאמר הרה"ק מקאצק, 'קדושים תהיו – דמיהם בס', דאי אפשר לבא לקדושה

מה שחסר לו, הכל לכל כי חסר לו אותיות התורה. שאלו האותיות נמשכים ממקום גבוה מאד.

ולכן כשאדם מבקש ומחפש באמת לזכות לקדושה באמת, ידע שהקדושה נמשכת מכמה וכמה אותיות התורה שעוד לא זכה להם. ולכן מחויב לחפש בחי' התכלת שמקשר החושן ואפוד, תכלת אותיות תכלית (עיי' לקו"מ י"ח). כי התכלת אפי' שהוא מקשר למטה את החושן והאפוד, אבל בשורש השרשים, התכלת נמשך ממקום גבוה מאד, רדל"א, שורש הראשון, הנמשך מעולם המלכות ששם תכלית השעשועים שהשי"ת משתעשע עם נשמות ישראל בשרשם ע"י אותיות התורה.

לכן כשיתעורר האדם לחפש ללמוד אותיות התורה שחסרין לו. בזה יזכה להשלים כל הקדושות. כי באמת הכל הפצים ליראה את שמך, כל אחד רוצה להתקדש, אלא שחסר לו שורש הדעת שמביא את הקדושה, כי הקדושה נמשכת מהדעת. הגם שעיקר העבודה הוא בודאי להתעורר להתקדש יותר לפי מדרגתו, כי בזה תלוי כל הצלחת האדם בכל ענייניו ממש. ומחוייב לחפש מה השורש, איזה נקודה בתוה"ק אינו לומד, שזה יפתח לו שורש הדעת. כי אותיות התורה הם התכלית שלו לפי שורש נשמתו.

כי יש לכל נשמה ענינים בתוה"ק שהנשמה שלו דורשת ומבקשת מאד בכל כחותיה שהוא ילמד זאת. דפנימיות הנשמה יודעת מה האדם צריך ללמוד. ויש שהאדם מתעצל ללמוד הלימודים שהנשמה צועקת ומבקשת ללמוד זאת. וכשאדם יתעמק בשורש נשמתו, ימצא שיש בפנימיות השתוקקות לכמה חלקים בתוה"ק. ויתדבק בזה התכלת, התכלית, שהוא שורש השעשועים שהשי"ת משתעשע איתו, וכשיזכה להתעמק בחלק

מעיקר הדין. כי יש הרבה דברים שמותר מעיקר הדין, שאין ראוי לעשותם כלל. וצריך לדעת שאם יזכה להוסיף בעניני קדושה, בודאי יזכה לצינור של כל הברכות, והשי"ת יאיר פניו אליו, ויפתח לו שערי הדעת האמת.

1. לכל אחד מישראל יש חלק בתורה שהנשמה שלו דורשת ומבקשת ממנו שילמד אלו האותיות, כשיתגבר למצוא חלקו, יזכה להשלים כל חסרונותיו

והנה שורש הקדושה הוא הדעת שמקשר שני כתפות האפוד. אבל למעלה למעלה יש סוד שהנקודה האמצעית שמקשרת ימין ושמאל נקרא בסוד יסוד דעתיק שמלובש במצחא דאריך ששם הדעת דאריך אנפין. וזה היסוד דעתיק מקבל משורש העליון שנקרא רישא דלא אתידע.

ועתה כשאנו מתקרבים לקדושת ימי הפורים, כל אחד יכול לזכות למתן תורה של פורים, כי השי"ת רוצה להאיר לכל אחד מישראל כל ההשפעות, שעיקר ההשפעה הוא עצם התוה"ק. כי כל חסרון שיש לאדם הן בגשמי הן ברוחני, מה שחסר לו באמת, זה אותיות התורה, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, ובהשתלשלות נעשה מה שנעשה, אבל למעשה מה שחסר לו, זה אותיות התורה. ומה שחסר לו אותיות התורה הוא מחמת שאין האפוד והחושן מקושרים כאחד, דיד ימין ויד שמאל צריכין להיות מקושרים. אך יד ליד לא ינקה רע, דכשאין אדם מתקדש כראוי, אפי' שלומד ומתפלל, מ"מ מוחו אטום וסגור, ואינו יכול ללמוד משניות וגמרא כראוי, וכן ספרי קבלה וחסידות, הכל סגור. ואפי' אם כן זוכה להתמיד בתורה, אבל לפי ערכו מה שהיה יכול להשיג, מעלימים ומסתירים ממנו. וכל

נפרד מהשי"ת רח"ל כשאינו נזהר בקדושה כראוי. אך כשאדם זוכה להתגבר בבחי' לא יזה החושן מעל האפוד ע"י הפתיל תכלת, שלומד הענינים שנשמטו צועקת ודורשת אותם, בזה יזכה לקבל כח ומח ודרך חיים, לבא לקדושת היסוד.

ז. הגם שבתחילת הקדושה קשה מאד בבחי' כתית למאור, אבל בהמשך יזכה לבחי' להעלות נר תמיד, שעולה הקדושה מאליה בנקל

וזה 'זאתה תצוה את בני ישראל', דצריך לזכות לבחי' שמן זית זך, שהתורה תהיה בנקיות, וודאי שצריך שיהא כתית למאור, כי צריך לזה מסירות נפש בהתחלה, אבל אח"כ להעלות נר תמיד, כמעט נעשה הכל מאליו, כי כל ענין קושי שיש בקדושה הוא רק בהתחלה, אבל כשמוסר נפשו, אח"כ הוא בבחי' להעלות נר תמיד. והקדושה עולה מאליה, ע"י שמרגיל עצמו בקדושה.

גם כשאדם זוכה קצת להתקדש, אבל יפתח עיניו ויתבונן סביבו, אצל חבריו ומכריו, ושאר נשמות ישראל, הרי צריכים ישועה גדולה מאד בעניני הקדושה, וכל הנשמות כולם תלויים על החושן והאפוד, ולא רק הוא. וא"כ הרי יש להתעורר מאד לחפש דרך איך להאיר אור האמת לכל ישראל שיש שם כ"כ הרבה הסתרות והעלמות, וצריך להתעורר מאד כשחושב מכלליות נשמות ישראל. אך אם יקבל על עצמו נקודת הקדושה, לא רק שימשיך טובה וברכה על עצמו, אלא יהיה נעשה צינור והשפעה לחבריו וכל נשמות ישראל, ויוכל להושיע הרבה נשמות. כי כל נשמות ישראל הם נשמה אחת. כמה שנתגבר בעניני הקדושה, להתקדש ולהתטהר. ע"י יהיה נמשך אור לכל ישראל, בחי' אורים ותומים שיש בחושן המשפט, שם

התורה שנשמטו מחפשת באמת, שזהו אור הכתר. אזי יזכה להמשיך עליו אור הדעת וקדושת הברית לפי שורש נשמטו. ואזי לא יזה החושן מעל האפוד, שיזכה להדעת שמקשר שני כתפות האפוד, ובזה יכניע הי"ד ליד לא ינקה רע'.

כי הפתיל תכלת הגם שהוא למטה, הוא נמשך מהתכלית העליון, ורבינו האריז"ל מביא שזהו שורש נשמת האדם, כי לכל אחד יש כמה נקודות בעבודת ה' שהוא מחפש אותם, לא בכדי הוא מחפש זאת, יש ענינים בעבודת ה' שיש לו התלהבות בהם, לא לחינם הוא, אלא שכל תיקונו תלוי בחלקי התורה האלה שיש לו בהם בחי' התלהבות. כי לא לכל אחד יש חיות בזה החלק שבתורה"ק ובזו המצוה שיש לו חיות בה. כי זה בחי' מה שאמרו רז"ל (שבת קי"ח ע"ב) 'אביך במאי זהיר טפיו, זהיר לשון אור, זה המקום העליון שאתה דבוק בשורש אדם הראשון, משם נמשך הנשמה שלך, ואם תהיה זהיר בחלקי התורה והמצוות האלה, בודאי יזכה לשורש הדעת.

אלא שהס"מ והסמ"א עומדים בעיקר נגד האדם שלא יקיים את מה שנשמטו באמת משתוקקת לו, בכלות הנפש. ששם התענוג האמיתי וההתקשרות האמיתי להשי"ת. ולכן בימי הפורים האלה שנזכרים ונעשים בכל שנה ושנה. צריך להתעורר לזכות לקיימו וקבלו, בודאי על כל התורה והמצוה, אבל בפרטיות כאלו המצוות שהנשמה שלו נמשכת בפרטיות.

ובעיקר יבקש מהשי"ת שיוליד לו הדעת לבא עי"ז לקדושת הברית, שיקבל שכל איך להתגבר בקדושת הברית, שלא יבא לימי הפורים האלה בבחי' יד ליד לא ינקה רע', שהוא קליפת המן וזרש, דהנה רגע אחד הוא מלאך, ולומד ומתפלל, והנה הוא

המשחיתים, כשאדם זוכה ללחום באלו הענינים, זוכה לאורים ותומים, שמאיר בשאר נשמות ישראל, לא רק שממשיך אורה ושמחה לעצמו, אלא לכל נשמות ישראל, בכחי' אורים ותומים, שזוכה לשכל אמיתי בתורה ובהארות אלקות. וזוכה לתמימות, שהשי"ת מתמם ומשלים הקדושה של כל האותיות שחסרים לו, ומוצא את כל אותיות התורה.

וזה שאמרו רבותינו ז"ל (משנה אבות א') משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע וכו', כי התורה נמשכת לכל נשמות ישראל, ויחיד לא יכול לבד, רק ע"י שנמסר מאחד לשני, וכשזוכה למסור נפשו בענין הקדושה, זוכה להתאחד בחלקי התורה של כל הנשמות. כחי' אורים ותומים, ובקדושת התורה כלולים כל הישועות. וזוה נמשך השראת השכינה והתגלות אלקות בתחתונים, שזוה תכלית הבריאה שנתאוה השי"ת להיות לו דירה בהאי עלמא.

ויש שנדמה לאדם שהכל בסדר, אני לומד ומתפלל, ועושה הכל כמו שצריך. אבל כל זמן שאינו מתנהג בקדושה כראוי, הרי הוא רחוק מהאמת, והוא בודאי בעלמא דשיקרא, אפי' שעושה הרבה חסד, ומעשי מצוות, הוא רחוק מדביקות האמת להשי"ת, כי 'אתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום', ה' אלקים הוא יחוד קוב"ה ושכינתיה שזה נתעורר רק ע"י שהאדם דבוק בקדושת הברית.

עיקר קדושת מרדכי ואסתר, הוא תורה שבנגלה ותורה שבנסתר. ולכל אחד ישנן חלקי התורה שהנשמה נמשכת אליהן, אם בנגלה, ואם בתורת צדיקי האמת, צריך להמשיך אחרי זה, ולעסוק בזה הספר שנמשך אליו, שזוה יעזור לו לצאת מגלות ולבא לקדושת הברית.

ע"ב ושם מ"ב. שמאירים את דבריהם בשם ע"ב ומתמם את דבריהם בשם מ"ב. כשאדם מקבל דעת האמת ע"י פתיל תכלת שהוא התכלית האמיתי. שהגם שהוא ענין של מסירות נפש, אבל הוא נמשך מדעת אמת שכל אחד מישראל מקושר להשי"ת באמת לאמיתו. כשאדם אינו עוזב בפנימיותו את השי"ת לרגע אחד, ויש לו מסירות נפש אמיתי אל הקדושה, בכחי' כתית למאור. שמוסר נפשו על הקדושה. עד שיזכה להעלות נר תמיד, ובוה הוא מעורר השעשועים העצמיים שיש להשי"ת עם נשמות ישראל.

כמה שאדם מקדש ומטהר עצמו מהבלי עוה"ז במסירות נפש, הרי הוא מעורר התכלית של פתיל תכלת, ועי"ז זוכה שמאיר שם ע"ב ושם מ"ב שהוא סוד האורים ותומים, ואזי מאירים לו כל האותיות, והוא מתחיל להאיר, וכן חביריו מתחילים להאיר. כי כל ישראל צריכים להאיר בקדושה ומהרה.

וכל אחד צריך להתחיל להיזהר ביתר שאת בקדושה, ולעורר עצמו ואת חבריו להישמר מכל הכלים המשחיתים למיניהם שנולדים מיום ליום, כלים חדשים, שצריך רחמים גדולים מאד ללחום בהם, מלחמות עצומות, שלא ישחיתו נשמות ישראל, ולא יפגמו בקדושת ישראל. וכשאדם זוכה לעסוק בזה, או בשאר ענינים, דישנם כ"כ הרבה ענינים בקדושה שצריך לעסוק בהם, ולפעמים השי"ת נותן לאדם נסיון, ובאמת אינו נסיון להכשילו ח"ו, אלא אדרבה הוא סיעתא דשמיא, ומפתח גדול מאד, שע"י זוכה לעורר עליו רחמים גדולים, ולכן יש עליו איזה נסיון בקדושה בכמה ענינים בקדושה שנולדים אצל האדם מיום ליום, ובכלליות בענין הכלים

שנצרך. ויתגלה האור של מרדכי הצדיק, כמו שהיה חי בחיים חיותו, שהיה מעורר רחמים על ישראל, וכן היום מעוררים הצדיקים עלינו רחמים, ויתגלה עלינו השי"ת ויעשה לנו ניסים, ונזכה להתקשר לאוריתא דעתיקא סתימאה, לחפש בתוה"ק דרך אמת איך להכלל בהשי"ת, ולהוליד אצלנו קדושת הברית, להכניע המון וורש ועמלק, ועי"ז נזכה תיכף ומיד לאלתר לבחי' עין בעין נראה בשוכ את ה' את ציון בביאת גוא"צ ברחמים אמון.

ואנו עומדים כעת בזמן האחרון לפני הגאולה ממש. ובפרט כשבאים ימי הפורים הקדושים, כשיחפש האדם את נקודת האמת, בחי' פתיל תכלת, לבקש התכלית האמיתית של העולם, ויוליד בעצמו כחות של מסירות נפש, בחי' כתית למאור, להתקדש ולהתטהר בקדושת הברית. בודאי יזכה לבחי' 'כל הפושט יד נותנים לו', והרחמן יעשה לנו ניסים כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, והשי"ת יעשה לנו ניסים בכלליות ובפרטיות בכל מה

